

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE RAAD DORDRECHT D.D. 18 FEBRUARI 2020

Voorzitter: dhr. Kolff
Raadsgriffier: mevr. Wepster
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Mevr. Van Benschop (GroenLinks)
Dhr. De Boer (Beter Voor Dordt)
Dhr. Boersma (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Bosuguy (D66)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Mevr. Van Eck (Beter Voor Dordt)
Dhr. Van der Graaf (Beter Voor Dordt)
Dhr. Gündogdu (Beter Voor Dordt)
Dhr. Den Heijer (VVD)
Dhr. Helweg (PVV)
Mevr. Van der Ham (CDA)
Mevr. Jager (Fractie Jager)
Dhr. Van der Klaauw (Beter Voor Dordt)
Mevr. Klein-Hendriks (ChristenUnie-SGP)
Mevr. Koene (Gewoon Dordt)
Mevr. Kruger (GroenLinks)
Dhr. Van der Kruijff (CDA)
Dhr. Van Leeuwen (PVV)
Dhr. De Looze (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Merx (VVD)
Dhr. Van der Net (VVD)
Mevr. Nijhof (Beter Voor Dordt)
Dhr. Noldus (VVD)
Dhr. Oostenrijk (CDA)
Dhr. Polat (D66)
Mevr. Rutten-Alberts (PVV)
Dhr. Schalken-den Hartog (Beter Voor Dordt)
Dhr. Soy (Beter Voor Dordt)
Mevr. Stevens (PvdA)
Mevr. Stolk (VSP)
Dhr. Veldman (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Van Verk (PvdA)
Mevr. Weerts (CDA)
Dhr. Wisker (VSP)
Portefeuillehouders: wethouder P. Sleeking, wethouder M. Burggraaf, wethouder M. Stam, wethouder R. van der Linden, wethouder P. Heijkoop

1. Opening en vaststellen agenda, mededelingen

De voorzitter: Geachte aanwezigen, geachte leden van de raad, mensen op de tribune, mensen die eventueel meekijken thuis. Hartelijk welkom bij deze raadsvergadering van 18 februari. Meteen maar eventjes toegeven dat het bijzondere setting is. We zitten in dit gebouw, in deze zaal met een raadsvergadering, met een voorzitter met ambtsketen om die straks ook nog 10 minuten eerst iets gaat vertellen. Dat is een beetje gek. Daarna hebben we ook nog eens een keer een presentatie door onze gemeentesecretaris van ongeveer een kwartier over verschillende modellen ten aanzien van de regionale samenwerking en daarna kunnen we het gesprek voeren in de wetenschap dat we op 10 maart bij de eerstvolgende raadsvergadering met elkaar op een iets normalere manier hierover zullen kunnen spreken en ook eventueel tot een richtinggevend besluit zouden kunnen komen. Dit is wel zo besproken in het presidium, maar ik geef toch maar even aan het begin van de raadsvergadering aan dat het geen gebruikelijke situatie en setting is. Maar ik hoop dat we met elkaar wel beseffen, het onderwerp waar we het over hebben, de regionale samenwerking zeker voor Dordrecht en omgeving zo'n belangrijk onderwerp is, dat het goed is dat we dat met de gehele raad erbij kunnen bespreken.

2. Voortgang Samenwerking in de Drechtsteden (2531603)

De voorzitter: Even een toelichting op het proces van de afgelopen maanden. In uw eigen raad is een motie breed aangenomen, motie die oproept, college oproept om met alternatieve modellen te komen voor de regionale samenwerking zoals we die nu kennen en die modellen ook met overige colleges uit de Drechtsteden te bespreken en vervolgens hier bij u terug te keren, de modellen met u te bespreken en een proces aan te gaan om te kijken welk model het beste zou passen bij de vraagstukken van vandaag de dag, bij de opgaven die Dordrecht, en overigens ook de andere gemeenten, hebben en het model waar we ook ons het beste bij thuis voelen als stad Dordrecht. Ik denk dat dat een belangrijke opgave is voor de komende tijd. Er is natuurlijk een lange aanloop geweest naar dit proces. Eigenlijk toen ik hier net aantrad als burgemeester kwam dit al een beetje naar voren. Mijn waarnemend voorganger, Peter van der Velden, had al de nodige stappen gezet samen met de overige colleges op het ruimtelijk economisch domein. Vervolgens werd daar, toen ik hier net kwam, het dossier, het onderzoek van Bureau Berenschot aan toegevoegd wat toch wel een paar harde noten kraakte ten aanzien van onze inzet op het ruimtelijk economisch domein en ook vooral het gebrek aan resultaten die op dat vlak wel werden geboekt. Tegelijkertijd werd daar ook geconstateerd dat onze regionale sociale dienst er mag zijn, dat dat niet alleen in de stad Dordrecht maar in de hele regio breed wordt, zo wordt gevoeld en gezien en dat we ook zuinig moeten zijn op die regionale sociale dienst maar dat er nog wel een opgave ligt voor de portefeuillehouders en ook de raadsleden die betrokken zijn bij het sociaal domein om te kijken naar bepaalde vraagstukken die uit sommige gemeenten rondom het sociaal domein leefden. Vervolgens heeft de commissie Deetman zich gebogen, bestaande uit burgemeesters en wethouders, onder voorzitterschap van oud-burgemeester van Den Haag en minister Deetman gebogen over: wat doen we nou met de aanbevelingen en de conclusies uit dat rapport Berenschot? Daar hebben we met elkaar ook goed naar gekeken en het resultaat daarvan is dus dat het ruimtelijk

economisch domein eigenlijk uit het construct van de gemeenschappelijke regeling Drechtsteden is gelicht, meervoudig lokaal dan wel lokaal is belegd waarbij de portefeuillehouders van elke gemeente gewoon ook zelf aan zet zijn om voor hun gemeente de juiste dingen te doen en daarover verantwoording af te leggen in hun eigen gemeenteraad, waarbij het ook terug gelegd is bij die parlementaire organen die oorspronkelijk ook een kiezersmandaat hebben gekregen. Ik geloof dat er nu al een vraag is van de heer Merx.

De heer Merx: Ik neem aan dat wat u zojuist zei dat dat een soort, geen voorschotje was of een freudiaanse verspreking, want u zei dat het sociaal domein eruit is gelicht? Ik neem aan dat u bedoelde 'het economische domein'?

De voorzitter: Als ik dat heb gezegd, dan bedoel ik het ruimtelijk economisch domein. Ja, het ruimtelijk economisch termijn is eruit gelicht. Ik dacht dat ik dat ook zei, maar als ik dat niet zei, dan bedoelde ik dat. Goed dat u er nog even voor de duidelijkheid naar vraagt. Het ruimtelijk economisch domein is meervoudig lokaal belegd. Daar kun je natuurlijk van mening over verschillen hoe dat nu uitpakt, maar ik denk toch wel dat de inspanningen rondom het naar dit gebied toe halen van hoger onderwijs of naar dit gebied toe halen van de regio deal wel hebben gevaren bij het feit dat we dat ruimtelijk economisch domein op een lichtere en prettigere manier hebben vormgegeven waardoor mensen ook echt kunnen doen datgene waarvoor ze bedoeld zijn. Dan hebben we geconstateerd dat er in het, in de rest van wat er overbleef eigenlijk in gemeenschappelijke regeling Drechtsteden bestaande uit, onder andere, die hele goed bekend staande regionale sociale dienst, maar ook andere diensten, bedrijfsvoering, ICT, SCD, ingenieursbureau, dat daar toch wel de scope op kwam te liggen. Natuurlijk hebben we allemaal ook nog een vers in het geheugen, de clash die in oktober heeft plaatsgevonden waarbij de bezuinigingsopdracht die door de Drechtstraad was gegeven aan het Drechtstedenbestuur leidde tot een situatie die, denk ik, voor een ieder als onwenselijk kan worden bestempeld. De Drechtstraad heeft voor de zomer een opdracht gegeven aan het Drechtstedenbestuur om te komen tot bezuinigingstaakstellingen en het Drechtstedenbestuur heeft daar uiteindelijk in de zomer werk van gemaakt en na de zomer leidde dat tot een situatie die, denk ik, de schoonheidsprijs niet verdient met als gevolg dat er nog steeds geen goede invulling van die taakstelling is. Daar wordt overigens nu wel aan gewerkt, maar het heeft ons, denk ik, wel de ogen geopend over hoe het construct functioneert. Ik moet daarbij zeggen, dat construct dat is natuurlijk door de decennia heen zo gegroeid. Oorspronkelijk is de Drechtstedelijke samenwerking een burgemeesters samenwerking geweest. Vervolgens werd dat een college samenwerking en toen werd het steeds politieker. 14 jaar geleden, als ik het goed heb, is de Drechtstraad ontstaan en dat was in een tijd dat ook op dat sociaal domein er nog helemaal geen sprake was van de drie decentralisaties zoals we die nu kennen. Dus de verzwaaring van de taken en ook het integraal nadenken over al die verbindingen tussen die verschillende taken, daar was nog geen sprake van op het moment dat dit construct is ontstaan. Ik denk dat het heel goed is dat Dordrecht ook destijds bij het aangaan van het construct ervoor heeft gekozen om zich wat kleiner te maken, met een uitgestoken hand naar de omgeving zich op te stellen en daar heeft, denk ik, de samenwerking ook gewoon vruchten van kunnen plukken. Die regionale sociale dienst die we hebben, die

was er misschien wel helemaal niet geweest als die samenwerking niet zo op poten was gezet. Tegelijkertijd kun je je afvragen of de manier waarop we nu samenwerken nog steeds past bij de tijd, bij de opgaven van vandaag en ook bij de wensen van de politici en bestuurders uit het gebied en of we niet een klein beetje soms de dupe worden van de manier waarop we die samenwerking hebben ingericht. Daar heeft ook uw eigen raad zich over gebogen en dus die motie aangenomen: kom nou eens met alternatieve modellen. Waar zou je aan kunnen denken? Wat zijn voor- en nadelen van die modellen? Bespreek die ook met de overige colleges. Daar hebben we de afgelopen maanden de tijd voor genomen. Die scenario's zijn in beeld gebracht en die zullen dus ook straks in hoofdlijnen worden gepresenteerd door de gemeentesecretaris. We hebben de afgelopen vrijdag, vrijdag 14 februari, misschien niet helemaal toevallig Valentijnsdag, met elkaar gezeten, met alle colleges, vanaf 8:00 uur 's ochtends hier in Dordrecht in het Meeting House en daar hebben we een, denk ik, wel erg goede bijeenkomst gehad. Ik kijk daar met zeer goed gevoel op terug. Er is ook veel voorwerk verricht, er zijn rondes geweest langs alle gemeentes individueel om te komen tot deze dag en om deze dag zo vruchtbaar mogelijk te laten zijn. Natuurlijk zijn er verschillen van inzicht en er zijn natuurlijk gemeenten die zeggen: wij zijn zeer gehecht aan wat we nu hebben, dus waarom zouden we dat ter discussie stellen? Maar we hebben ook echt gekeken naar onderliggende vragen: wat zijn nou motivaties geweest voor gemeenten om deze regionale samenwerking aan te gaan? Wat zijn motivaties om daarin te blijven? Wat zijn motivaties om daarin te komen? Want er zijn natuurlijk ook gemeenten zoals Hardinxveld later toegevoegd. Dat verschilt toch wel heel erg. Wat je ook ziet, is dat opgaven in die gemeente ook wel heel erg verschilt. Het is niet zo gek. Zwijndrecht, Dordrecht, toch een veel stedelijker gebied met ook grootstedelijke vraagstukken daar waar er gemeenten in ons gebied zijn die echt met andere vraagstukken kampen en het liefst zo dicht mogelijk op hun toegespitste situaties zouden blijven. Dat is wel iets wat de afgelopen maanden steeds meer naar voren kwam, een roep om maatwerk en dan tegelijkertijd een roep om taakstellingen, om bezuinigingen op die regionale sociale dienst en dat is een erg ingewikkelde samenhang die daar in zit. Maatwerk is over het algemeen niet goedkoper en daar hebben we het ook vrijdag met elkaar uitgebreid over gehad. Er zijn hier en daar toch ook wel wat ogen opengegaan, durf ik te zeggen en ik denk dat we op weg naar de volgende, want we hebben een reeks van drie conferenties met de colleges gepland afgelopen 14 februari, 2 april en nog eentje in juni, en daar heb ik ook voor gevraagd iemand die dat goed kon begeleiden. Had ik ook zelf kunnen gaan doen, maar ik denk dat het verstandig was om in dit proces, maar ook vooral als burgemeester van Dordrecht, op te stellen, wel eentje met een uitgestoken hand naar de omgeving, maar ook eentje die de belangen van Dordrecht in het proces ook zo goed mogelijk kan behartigen. Daarom hebben we gekozen voor een externe voorzitter, dat is mevrouw Marja van Bijsterveldt geworden, burgemeester van Delft, oud-minister van Onderwijs. Die heb ik daarvoor gevraagd en zij doet dat op een hele charmante en tegelijkertijd ook hele verbindende maar ook kordate manier, hebben we vrijdag ook kunnen ervaren, en ze verdiept zich tot de kleinste details in wat er speelt en wat er nodig is en tegelijkertijd weet ze dat ook weer op hoofdlijnen verder te brengen. Het uitgangspunt van de afgelopen vrijdag was: niets doen is geen optie. Als we alles bij het oude houden, dan blijven we ook in oude valkuilen stappen. Dat moeten we, denk ik, met elkaar niet willen. Er is niet niets gebeurd. De motie van de raad uit Dordrecht zegt

ook niet: doe niets. Die zegt: kijk naar alternatieven die beter passen bij wat er nu nodig is. Dat is dus een belangrijk uitgangspunt geweest en dat wordt ook eigenlijk wel breed gedeeld in het hele gebied. Er is ook gekeken: hoe kunnen we nou die behoefte aan maatwerk invulling geven en blijft het bij het uiten van een behoefte aan maatwerk? Of kan men ook concreet maken wat dat maatwerk dan zou moeten betekenen? Misschien is 95% van wat we doen in de sociale dienst wel gewoon helemaal niet politiek, staat helemaal niet ter discussie. Dat zou heel goed kunnen, dat moeten we onderzoeken. Misschien is het maar 5% waar je echt van mening over zou kunnen verschillen, of misschien is het maar 2%, of misschien is het wel 10%. Maar dat zullen we moeten onderzoeken en daar gaat de komende maand een commissie van, onder andere, de wethouders sociaal termijn onder leiding van, onder voorzitterschap van Peter Heijkoop naar kijken: wat is nou precies die behoefte aan maatwerk? Laten we dat concreet maken en als gemeenten dat moeilijk vinden om dat concreet te maken, dan moeten we misschien ook afscheid nemen van die roep. Als die roep blijft, dan betekent dat misschien wel wat voor het construct zoals we dat kennen. Datzelfde geldt voor de behoefte om te bezuinigen. Eigenlijk is dat ook vorm van maatwerk, want de één die wil wel bezuinigen en de ander niet. Je kan natuurlijk maatwerk inhoudelijk bekijken maar ook financieel. We hebben gekeken naar alles wat er in het construct eigenlijk zit wat je misschien als weeffouten zou kunnen duiden, bijvoorbeeld het feit dat de portefeuillehouder sociaal domein uiteindelijk helemaal niet aan de knoppen zitten, wel in eigen huis in de gemeenteraden worden bevraagd, maar er eigenlijk helemaal geen verantwoording over kunnen afleggen omdat alles regionaal is belegd. Dat is best wel een moeilijk punt voor velen, merken we. Het Drechtstedenbestuur waar eigenlijk maar twee of drie mensen in zitten met een sociaal domein achtergrond terwijl er wel zoveel sociaal termijn besluiten worden genomen op zoveel grote afstand van de gemeenten waar het eigenlijk om gaat. Dat zijn toch wel weeffouten, zou je kunnen zeggen, die nu in het construct zijn geslopen waar je met elkaar eens even over zou moeten buigen. Dat is eigenlijk de aftrap die ik hier zou willen geven. Ik ga zo overstappen naar onze gemeentesecretaris die in ongeveer een kwartier langs de modellen zal lopen. De vraag die we als college, en daar trekken we ons volledig samen in op, onder andere wethouder Sleeking en Heijkoop en ik zitten vooral aan het stuur maar eigenlijk hebben we afgelopen vrijdag dit gewoon als collegebreed gedaan. Wethouder Van der Linden heeft ook nog uitgebreid het woord gevoerd tijdens die conferentie en we zitten daar ook eenduidig in. Waar we eigenlijk met de raad over zouden willen spreken en zeker ook de raad zouden willen uitnodigen om daar 10 maart een richting in te geven, is: als u nou kijkt naar deze modellen en die tot u neemt, wat zou u dan zelf het beste vinden passen bij ons gebied? Wat zou u zelf een prettige manier vinden om in samen te werken, waarin we de opdrachten die we nu in de samenleving zien zo goed mogelijk onder kunnen brengen? Waarin er lucht en ruimte is voor portefeuillehouders om te kunnen presteren en waarin er voldoende mogelijkheden zijn voor de lokale parlement, zal ik even zeggen, om daar ook op toe te zien, zonder dat u die keuze meteen in beton giet, want dat maakt het altijd erg ingewikkeld, zeker als je met zeven gemeenten eruit moet zien te komen. Als al die zeven gemeenten met een standpunt komen wat in beton gegoten is, dan praat dat heel erg moeilijk en dan kom je heel moeilijk tot een compromis of tot een uitkomst die werkbaar is voor iedereen. Tegelijkertijd hebben we ook gezegd: als die uitkomst niet is, min of meer in de richting zoals Dordrecht die ziet,

dan wordt het ook wel erg ingewikkeld, want wij zijn wel de centrumstad. Wij zijn wel de stad die ook de massa geven aan de sociale diensten en alle andere diensten, dus het zal wel erg lastig zijn als Zwijndrecht en Dordrecht, want die zitten toch dicht bij elkaar, merk ik in dat proces, als niet echt recht wordt gedaan aan de vragen die daar leven. Dus het vraagt een beetje laveren, het vraagt een houding van een grote broer, zal ik maar zeggen, een houding van een uitgestoken hand, af en toe eens even een zetje in de rug, maar ook wel duidelijkheid en een beetje kordaatheid. Dus wij vragen eigenlijk als college aan de raad: kom nou op 10 maart met een richtinggevende uitspraak die niet in beton gegoten is maar wel duidelijk richting geeft over waar we met elkaar naartoe willen. Dit even als aftrap.

De heer Merx: Voorzitter?

De voorzitter: Kan zijn dat er nu al vragen zijn, dan wil ik daar natuurlijk graag gelegenheid voor geven. De heer Merx, gaat uw gang.

De heer Merx: Dank u wel, voorzitter. Dank u voor de toelichting. De motie die wij met z'n allen destijds hebben gesteund, die praat over twee zaken. Eén daarvan is uitgebreid aan het woord gekomen en wordt waarschijnlijk dadelijk ook toegelicht en dat zijn de modellen, de constructen die mogelijk gekozen kunnen worden. Maar er gaat één ding aan vooraf en dat is de samenwerkingscultuur. Die staat ook met name genoemd in de motie en dat woord heb ik u geen één keer in de mond horen nemen. Wat ik wel gehoord heb is de woorden 'motivatie', 'opgave voor verschillende maatwerk', dat duidt misschien een klein beetje richting de cultuur. Alvast als schot voor de boeg vind ik het erg moeilijk om zonder daar meer achtergrond bij te hebben straks te kiezen voor één of andere construct als ik niet weet of een indruk heb wat de wil en de noodzaak is, ook van andere besturen, om echt samen te werken op dit domein. Want dan weet ik niet waar ik voor moet kiezen, dan wordt dat erg lastig, want het begint bij de wil of de noodzaak, en bij voorkeur beiden, om samen te willen werken. Als dat er niet is of niet in voldoende mate of tot bepaalde hoogte, daar wil ik graag wat meer achtergrond bij hebben in de komende, tot 10 maart.

De voorzitter: Ja, ik begrijp die vraag. Cultuur is natuurlijk een breed begrip, net zoals bijvoorbeeld 'duurzaamheid', dat is ook een heel breed begrip, en we willen het allemaal maar we verstaan er misschien wel iets verschillends onder allemaal. Dus dat is toch belangrijk omdat even te duiden. Als u vraagt naar de cultuur in de samenwerking, dan uit die zich bijvoorbeeld in hoe het Drechtstedenbestuur met elkaar omgaat. Dat heb ik nu niet genoemd omdat ik dat even los van het collegetraject zie, maar dat is iets waar de afgelopen maanden ook veel aandacht aan is besteed. Er zijn twee retraitsedagen geweest waar de Drechtstedenbestuur met elkaar de hei op is gegaan onder externe begeleiding, elkaar diep in de ogen heeft gekeken. De eerste dag kon ik helaas niet bij zijn vanwege een blijde gebeurtenis bij mij thuis, maar de tweede dag gelukkig hebben we dat kunnen inhalen en dat zijn goede bijeenkomsten geweest. We hebben daar ook geconstateerd dat de Drechtsteden bestuursleden elkaar daar veel beter hebben kunnen leren kennen, ook hebben leren omgaan met elkaars verschillen en eigenschappen en tegelijkertijd geconstateerd dat bepaalde vraagstukken ondanks goede samenwerkingscultuur, terug zullen blijven komen omdat er weeffouten zitten in de

structuur. Ook al is er een goede wil tot samenwerking en is die wil ook oprecht, dan kan het nog steeds zo zijn dat, als het echt moeilijk wordt, dat het meteen tot problemen leidt omdat de structuur niet helemaal deugt of niet helemaal aansluit bij de tijdsgeest of bij de vraagstukken die er liggen. Dus we hebben geconstateerd, ook afgelopen vrijdag, want vrijdag is er wel degelijk veel aandacht geweest ook voor cultuur, voor dingen die spanningen oproepen, niet alleen op bestuurlijk niveau maar ook politiek niveau, hebben we met elkaar uitgebreid over gehad en eigenlijk is de conclusie daar toch wel dat cultuur en structuur hand in hand gaan en elkaar soms versterken. Wat ook een beetje eigen is aan dit gebied, dat moeten we, denk ik, met elkaar op wel onder ogen komen, is dat soms A wordt gezegd en B wordt gedaan. Daar moeten we, denk ik, de ogen niet voor sluiten. Het gebeurt volgens mij overal, maar ik constateer dat het hier ook wel toch wel regelmatig gebeurt en dat is een kwestie van, sommige mensen zitten daar heel nuchter in die zeggen: daar moet je mee leren leven, anderen zeggen: je kan ook zorgen dat je je samenwerkingsstructuur zo aanpast dat dat eigenlijk niet zo heel erg uitmaakt. Dat gaat hand in hand. Daar zullen we, denk ik, toch ook onze ogen niet voor kunnen sluiten. Maar er is veel aandacht geweest voor de cultuur, zowel afgelopen vrijdag als de afgelopen maanden in DSB-verband en ik denk ook dat cultuurproblemen afgelopen oktober ook wel hebben gespeeld bij de clash die heeft plaatsgevonden. Tegelijkertijd, nogmaals, zit daar toch ook wel een bepaalde structurele weeffout in.

De heer Merx: Een korte reactie daarop. Ik begrijp wat u zegt, ik hoor wat u zegt, maar naar 10 maart toe zou ik toch ook wel graag meer beeld willen hebben over hoe anderen, hoe samenwerking kun je op een vrij massaal niveau doen of je kunt helemaal alles aan mekaar verbinden. Wat ik u eigenlijk hoor zeggen in uw inleiding, maar dat komt dadelijk misschien nog wel terug bij de woorden van de gemeentesecretaris, is: tot een bepaalde hoogte wel, maar we blijven onze eigenheid houden. Dat heeft toch ook alles met cultuur te maken. Dat wil ik graag een beetje bij, want dat bepaalt voor mij of ik kies voor aan de ene kant volledige samenwerking of voor Dordrecht als centrumgemeente als zo'n model voorbij komt.

De voorzitter: We hebben die modellen, daar zijn we vrijdag niet mee begonnen. Daar zijn we bijna mee geëindigd en eigenlijk vloeide het logischerwijs voort uit de gesprekken en de workshops die we gedurende de dag hebben gehad. Bij die workshops kwam eigenlijk wel naar voren dat de samenwerking zoals die er nu is ook is aangegaan in de veronderstelling dat een inwoner uit Hardinxveld-Giessendam of Alblasterdam exact dezelfde behoefte zou hebben als die van Dordrecht of Zwijndrecht, bijvoorbeeld op het sociaal domein, en dat daar dus ook een eenduidig beleid voor zou kunnen worden vastgesteld in een, laat ik het maar zeggen, bovenlokaal, regionaal parlement, de Drechttraad. Daar zijn toch wel meerdere, in meerdere gemeenten de ogen voor open gegaan dat dat misschien wel helemaal niet zo is, dat niet alleen een bestuurlijke of een politieke wens is om dat maatwerk te kunnen doorvoeren, maar dat dat misschien, dat de tijd dat alles door dezelfde molen of door dezelfde mal wordt gedrukt, voor die 300.000 inwoners, dat die tijd misschien wel een beetje achter ons ligt. Dat verschilt per gemeente. De ene gemeente zegt: dat kan wel, de andere zegt: dat zouden we eigenlijk niet meer zo moet doen. Daar gaan cultuur en structuur ook hand in hand. Ik kijk even

rond of er nog vragen zijn ten aanzien van dit proces en de beschouwing die ik tot nu toe heb gegeven. De heer Veldman.

De heer Veldman: Voorzitter, veel dank. Wat bij mij nog even een soort, verheldering zou ik fijn vinden, is op het punt dat u zegt: 10 maart wens ik een soort richtinggevende uitspraak van de raad die overigens dan weer niet in beton is gegoten, terwijl als ik nu nog een keer weer die motie die we met elkaar hebben opgesteld en volgens mij door vrijwel iedereen gesteund, denk ik: dat was een richtinggevende uitspraak en daar is het college in de regio nu mee aan de slag en ik zoek even, want blijkbaar vraagt u iets tussen een keus van een model en de kaders van de motie. Zelf zie ik die nog niet helemaal.

De voorzitter: Dat heeft te maken met het feit dat wij in Dordrecht met elkaar ongetwijfeld een eenduidig en verstandig besluit kunnen nemen, maar de vraag is of dat verstandig en eenduidige besluit in alle zeven gemeenten zo wordt gedeeld. Dat vraagt dus nog enige tact en onderhandelingsruimte en ook bewegingsruimte voor het college om daarin te kunnen bewegen. Ik begrijp best dat de behoefte leeft in de raad van Dordrecht om echt richting te geven, dat heeft u inderdaad met die motie al gedaan en ik denk dat we er naar toe moeten trechteren dat er een uitkomst komt maar dat daar een tussenstap voor nodig is. Die tussenstap die bevindt zich in die drie collegeconferenties waarin we tot elkaar moeten komen en het liefst, en dat is ook wel uitgesproken met elkaar, zouden we voor de zomer in die collegeconferentie van juni tot een, in elk geval college niveau gedeeld besluit willen komen wat vervolgens, of nog wel kort voor of in ieder geval kort na de zomer, die zeven raden ook tot besluitvorming, en dan is het gewoon de uitkomst zoals dat er ligt. Maar ik denk dat het lastig wordt praten met de overige colleges als de raad van Dordrecht zegt A en de raad van Ambacht zegt C en de raad van Alblasterdam zegt D en er mag niet van afgeweken worden. Dan zijn we ver weg. Ik denk dat het verstandig is, zolang als het gaat, om toch met elkaar op te trekken, want iedereen is er wel van overtuigd, en dat begrijp ik ook, zeker ook vanuit het perspectief van de kleinere gemeenten die hier toch hun bestaansrecht voor een groot deel aan ontlenen, om hier samen in op te trekken.

De heer Van Verk: Voorzitter?

De voorzitter: Dat mag, denk ik, ook van een centrumstad en van een grote broer worden verwacht. De heer Van Verk.

De heer Van Verk: U aanhorend rijst bij mij de vraag wat de afspraken zijn met de andere colleges voor wat het proces richting hun raden? Krijgen zij zelfde soort sessies waarbij ook de verschillende modellen worden gepresenteerd of krijgen zij op een gegeven moment een sessie waarin zij kennis kunnen nemen van de voorkeur van de gemeente Dordrecht en kunnen ze daar hoogstens nog wat kanttekeningen bij plaatsen?

De voorzitter: U heeft mij goed gehoord. Ik heb gezegd dat de colleges op een niet gelijke maar wel op een gelijkwaardige manier met elkaar in gesprek zijn. Wij doorlopen nu dit proces. Daarvan hebben we afgelopen vrijdag ook met klem aan de overige colleges meegegeven dat we dat proces willen doorlopen, ook al omdat die motie vanuit

de raad van Dordrecht er ligt. Bij sommige colleges was er de behoefte om dat nog even niet te doen of om bijvoorbeeld niet in de openbaarheid daar met elkaar over te spreken. Wij hebben gezegd: wij vinden het een belangrijk onderwerp, wij zien geen reden om er niet in de openbaarheid met onze raad over te spreken. Dit is het proces zoals we dat voor ogen zien en u krijgt ook gelegenheid, net zoals wij dat hebben, om met uw eigen raad daarover in gesprek te gaan. Dus wij vinden ook echt, dat is uiteindelijk ook de conclusie geweest van vrijdag met elkaar, dat alle colleges op hun eigen manier hierover hun raad zouden moeten betrekken. Het kan best zijn dat de cultuur in gemeente A is dat de burgemeester dat met het presidium doet en de cultuur in gemeente B dat, net zoals wij dat nu doen, de hele raad daarbij wordt betrokken of dat dat in commissieverband gebeurt. Dat is aan de gemeente zelf, maar wij verwachten wel dat als de colleges de volgende keer bij elkaar zitten, dat men daar zit met een ook door de raad gedeelde en gedragen visie.

De heer Van Verk: Ja, nog even een schets van het mogelijke proces. Waar u geen antwoord op geeft, is de vraag of de andere raden kennis kunnen nemen van de verschillende modellen, of dat de raden, de andere raden het model Dordrecht voorgeschoteld krijgen waar zij dan nog wat kanttekeningen bij kunnen plaatsen? Ik stel het maar even scherp.

De voorzitter: Als dat de vraag is, dan is dat antwoord daarop: wij verstrekken in ieder geval vanuit Dordrecht de geschetste modellen zoals we die vanavond ook hier presenteren en die u ook, wat ons betreft, ook gewoon op papier natuurlijk krijgt. Die verstrekken we ook aan de overige colleges zodat zij die met hun raden kunnen bespreken en delen, net zoals wij daar ook de voor- en nadelen van kunnen wikkelen en wegen. Hoe ze dat precies inrichten, dat is aan iedere gemeente zelf. Is dit voor nu voldoende? Of zijn er nog andere vragen? Want dan ga ik graag over naar de gemeentesecretaris. Gaat uw gang. Overigens, de presentatie die de gemeentesecretaris houdt staat ook in iBabs, hoor ik net van de griffie. Kunt u meekijken. Overigens wordt hij ook op het grote scherm achter mij zichtbaar gemaakt.

De heer Scholten: Dank u wel, voorzitter. Misschien is het goed om te beginnen met de mededeling dat, dat komt ook een beetje nog naar aanleiding van de vraag van de heer Van Verk, dat deze week aan alle colleges en aan alle raden en ook aan u nog zal worden gestuurd een kort impressieverslag van de bijeenkomst van afgelopen vrijdag. Daar zit ook de presentatie bij die afgelopen vrijdag is gehouden die ik nu hier ook houd, dat is dezelfde presentatie. Maar daar zit ook nog bij een wat uitgebreidere uitwerking van die verschillende modellen. Datgene wat ik u nu ga vertellen in een klein kwartier is daarin nog wat verder uitgewerkt in de voor- en de nadelen van de verschillende onderdelen. Ik zal ze nu ook even allemaal langslopen. Ik zal dat ook doen op een redelijk objectieve manier. Misschien dat ik hier en daar een persoonlijke opvatting weggeef, maar ik zal proberen dat zo min mogelijk te doen. Even gekeken naar de huidige situatie waarbij er een gemeenschappelijke regeling is met een openbaar lichaam. Dat is de vorm zoals die er nu is, ik kom er zo meteen even verder op terug. De Wet gemeenschappelijke regelingen biedt ook een aantal andere mogelijkheden, die van de centrumgemeente, een term die al wat vaker is rondgegaan. De

bedrijfsvoeringsorganisatie, dat is eigenlijk een vrij nieuwe vorm in de Wet gemeenschappelijke regelingen die nog maar een paar jaar mogelijk is, het gemeenschappelijk orgaan en de regeling zonder meer. Ik kom zo meteen op die verschillende onderdelen even terug. Daarnaast heb je buiten die wettelijke mogelijkheden ook uiteraard een private inkoopconstructie dan wel andere juridische vormen die meer in de richting van een dienstverleningsovereenkomst komen en je hebt natuurlijk ook een hele andere situatie. Daar ga ik vandaag verder niet op in, namelijk het uiteindelijke volledig samengaan van de gemeenten in deze regio. De huidige situatie is een gemeenschappelijke regeling als een openbaar lichaam. Ik ben hier zo'n 15 jaar geleden toen ik zelf hoofd Sociale Zaken en Werkgelegenheid in Haarlem was in die periode ook bij de sociale dienst geweest en eigenlijk was dat ook de situatie die toen net was ontstaan met de regionale sociale dienst zoals die er nu is met ook de governance die daarbij hoorde en moet ik zeggen: bij hoort. Wat mij in ieder geval in de afgelopen periode is opgevallen dat in die periode van die 15 jaar er in dat opzicht eigenlijk niet veel is veranderd in het construct, ook niet bij de overdracht van de taken in het sociale domein op 1 januari 2015 waarbij er nogal wat nieuwe taken naar de gemeenten zijn gegaan maar bovendien ook een heleboel geld. Dat heeft, stel ik vast, hier blijkbaar niet geleid tot een discussie over de manier waarop het één en ander is georganiseerd. Even gekeken naar de situatie van vandaag betekent het dat we een algemeen bestuur hebben bestaande uit de Drechtraad, uit raadsleden van alle deelnemende gemeenten en een wat kleinere dagelijks bestuur. Dat is op zich een hele unieke situatie, nog steeds. 15 jaar geleden was die uniek. Toen zijn er ook veel mensen wezen kijken om te zien hoe dit nu ging werken. Maar 15 jaar verder is dit nog steeds de situatie waarvan je nu een beetje ziet dat de discussie, dat was ook afgelopen vrijdag al zo, wat door elkaar loopt als het gaat aan de ene kant over: we willen eigenlijk wat meer maatwerk hebben op het sociaal domein, dat is één deel, en het andere deel gaat heel erg over de verantwoordelijkheidsverdeling en de vraag of je als portefeuillehouder nu wel of niet verantwoording kunt afleggen aan je eigen lokale raad. We hebben in ieder geval afgelopen vrijdag ook gemerkt dat die twee onderdelen nogal eens door elkaar lopen. Bij dat sociaal domein is ook sprake van delegatie, het betekent ook dat andere verantwoordelijkheden, bevoegdheden worden overgedragen, in dit geval aan de Drechtraad en aan het Drechtstedenbestuur, waarbij je als lokale raad ook op afstand staat. Een andere vorm die je daarvoor zou kunnen kiezen, in ieder geval om dat in mandaat te doen, zoals dat eigenlijk in alle andere gevallen in Nederland gebeurt, want dit is de enige situatie waarbij er een Drechtraad is in de vorm van vertegenwoordiging van raadsleden uit alle deelnemende gemeenten. Op het sociaal domein is er sprake van delegatie en daaruit gaat om alle andere taken betreft het mandatering. Hoe kijk je nu naar de toekomst? Je kunt binnen de regeling, zoals die er nu is, natuurlijk een aantal zaken aanpassen. Je kunt van delegatie naar mandaat gaan. Je kunt ook kijken naar, zal ik maar zeggen, wat meer maatwerk als het gaat over een bepaalde basis en een aantal pluspakketten. We moeten ons goed realiseren, denk ik, dat het over heel veel geld inmiddels gaat. Het gaat over 250 miljoen, alleen al als we kijken naar het sociaal domein. Als we kijken naar de bijdrage van de gemeente Dordrecht betreft die pakweg 135 miljoen daarvan. Dus dat is nogal een groot aandeel in dit geheel. Je kunt kiezen naar, je kunt andere financiële afspraken met elkaar maken en je kunt uiteraard ook afspraken maken over een andere stemverhouding in de Drechtraad als je het construct

zoals het er op dit moment is, ook overeind zou willen houden. Een andere mogelijkheid is om een regeling te splitsen in sociaal domein en de andere regelingen die er nu zitten, want we hebben er zo'n vijf of zes dochters, zal ik maar zeggen, onder de gemeenschappelijke regeling Drechtsteden hangen. De vorm die eigenlijk het meest in Nederland wordt gebruikt, is die van de centrumgemeente en dan daar is uitsluitend sprake van een mandaat, dus niet van een delegatie maar van een mandaat. Het betekent ook dat er geen aparte rechtspersoon is. De gemeente die centrumgemeente is die regelt de zaken, zal ik maar zeggen, in mandaat van de andere gemeenten. Feitelijk zou je kunnen zeggen dat er wordt ingekocht op een publiekrechtelijke manier bij die centrumgemeente door de andere deelnemende gemeenten en dat kan zowel beleid als uitvoering betreffen. Dat is, denk ik, de situatie die in vrijwel alle, zeker bij alle grote gemeenten in ieder geval op deze manier geregeld is. Ik kom daar zo meteen nog even op terug. Die bedrijfsvoeringsorganisatie, daarvan zei ik net al, dat is een vrij nieuwe vorm die in de wet is mogelijk gemaakt, maar die is eigenlijk toch wel met name geschikt voor uitvoerende taken. Daar betreft het ook een enkelvoudig bestuur, dus niet een DB en een AB, maar één bestuur door de deelnemers en dat kan eigenlijk alleen voor collegebevoegdheden. Dat betekent dus ook dat je daar niet in delegatie-dingen kunt overdragen, je kunt natuurlijk nog geen bevoegdheden en verantwoordelijkheden overdragen aan de bedrijfsvoeringsorganisatie. Dus dat zie je eigenlijk alleen maar bij echte uitvoerende organisaties en taken. Een andere vorm is, en dat is een lichtere vorm, is het gemeenschappelijk orgaan. Dat geldt eigenlijk net als het voorgaande onderwerp dat je daar maar een, dat het een betreft, een beperkte rechtspersoonlijkheid heeft. Ook hier geldt dat er geen regelgevende of verordenende bevoegdheden kunnen worden overgedragen. Je ziet eigenlijk dat dit een situatie is die alleen maar bij, zal ik maar zeggen, lichte vormen van samenwerking wordt gebruikt. Dat betekent dan vaak over alleen visievorming, afstemming op bepaalde onderdelen, maar dus geen regelgevende verantwoordelijkheid kan hebben. Tot slot, en dat is dan in de volksmond loopt de term 'ligt een GR' nog wel eens door elkaar met bijvoorbeeld die bedrijfsvoeringsorganisatie, maar ook bij een regeling zonder meer kunnen er geen taken en bevoegdheden worden overgedragen en is het eigenlijk meer een intentieverklaring die gemeenten onderling met elkaar bespreken voor een bepaald thema. Kan zijn het opstellen van een woonvisie, maar het kan ook andere typen taken zijn, maar het gaat eigenlijk niet over zaken die zich echt voor beleid en uitvoering op een bepaald vakterrein bewegen. Een private inkoopconstructie leent zich, denk ik, zeker niet als het gaat over de taken op het sociaal domein gelet op de inhoud van die taken omdat het ook gaat over wettelijke taken die je niet kunt overdragen aan een private organisatie. Wat je in den lande wel ziet is dat andere taken, bijvoorbeeld op het gebied van reinigen en afval, wordt ondergebracht in een private constructie, een overheids N.V. of anderszins, maar eigenlijk leent het zich, als we het even heel specifiek op het sociaal domein betrekken, leent zo'n constructie zich eigenlijk niet voor de situatie die we ook hier in deze regio op dit moment hebben los van alle andere onderwerpen waar je dat wellicht wel voor zou kunnen overwegen. Wat je eigenlijk ziet als ik, we hebben vervolgens toch maar eens gekeken: maar hoe is het nou in de rest van Nederland georganiseerd, om die vergelijking maar eens te trekken met de manier waarop het hier in het Drechtsteden gaat. Dan zie je eigenlijk toch dat de mogelijkheid die er is om met een aantal gemeenten gezamenlijk de taken te verdelen, die

mogelijkheid bestaat ook in de huidige Wet gemeenschappelijke regelingen, dat daar in het verleden best wel gebruik van is gemaakt, dus daarmee bijvoorbeeld op het terrein van de bedrijfsvoering, leg je de taken op het terrein van ICT bij de ene gemeente neer en personeel en organisatie bij een andere gemeente enzovoorts. Dat gebeurt vrijwel niet meer omdat eigenlijk het voordeel wat je zou hebben van de massa, zou ik maar zeggen, die je eigenlijk met elkaar wil creëren op deze manier weer teniet wordt gedaan. Er zijn vrijwel geen gemeenten meer die dat op deze manier nog organiseren. Als je kijkt naar, en dat geldt met name wel voor het sociaal domein, kijkt naar de gemeenten met minder dan 50.000 inwoners, is er vrijwel geen enkele gemeente meer die nog een eigen sociale dienst heeft maar die dat bijna allemaal in een samenwerkingsverband doen. Dus veel regionale, soms zelfs interregionale sociale diensten, waarbij vaak, dat gebeurt via de centrumgemeente-constructie. Tot slot, daar hebben we toch ook even naar gekeken, hoe het nou in de rest van de 100.000+ gemeenten is waar Dordrecht er tenslotte ook één van is. Bij dat onderzoek is eigenlijk ook gebleken dat er vrijwel geen enkele andere gemeente is die dat langs een andere weg doet dan via de centrumgemeente-constructie. Alleen Leeuwarden, wordt hier gezegd. Ja. Dat betekent ook dat als je nu kijkt naar die verschillende mogelijkheden dat als je dat betreft op de situatie hier in de regio, dat het aantal mogelijkheden wat je hebt om zaken op een ordelijke manier met elkaar te regelen toch wel wat beperkt is omdat een aantal dingen eigenlijk gewoon afvallen. Ik ga de keuze niet voor u maken, dat zult u begrijpen, ik denk dat het goed is dat u de stukken die wij deze week u zullen toesturen nog eens even wat nader kunt beoordelen omdat daar ook de voor- en de nadelen van de verschillende constructies nog iets verder wordt uitgewerkt dan wat ik hier nu in dit korte tijdsbestek kan doen. Kan u verder, denk ik, nog aanraden: er is net een rapport verschenen van de raad voor openbaar bestuur over sturing op het sociaal domein afgelopen vrijdag waar nog nadrukkelijk wordt ingegaan op de rol van gemeenteraden als het gaat over die sturing op het sociaal domein. Een lezenswaardig verhaal, volgens mij. Voorzitter, ik geloof dat ik het daar even bij wil laten. Ik ben graag bereid om vragen te beantwoorden.

De voorzitter: Dank u zeer. Ik kijk even rond of deze presentatie, nogmaals in een notendop, er komt nog meer informatie naar u toe verder uitgewerkt, ook voor- en nadelen van de verschillende modellen, of dit in ieder geval nu tot vragen leidt? Nee?

De heer Veldman: Voorzitter, misschien...

De voorzitter: De heer Veldman.

De heer Veldman: Toch even, maar het kan zijn dat dat een verdieping lager is dan het abstractieniveau van deze presentatie. Het huidige construct, je zou ook kunnen zeggen: het huidige construct is wat het is en zijn er daar substantiële verbeteringen in mogelijk om tegemoet te komen aan de bezwaren die er leven? Want dat is, volgens mij, een vraag die weinig aandacht nu krijgt. Misschien is daar nog iets over te zeggen?

De heer Scholten: Ja, daar is, denk ik, wel wat over te zeggen, want wat je zou kunnen overwegen als je de regeling wat wilt aanpassen en als je kijkt naar de vraag: maar wat is nu het grootste probleem waar in ieder geval hier en daar over wordt gesproken? Dan

gaat het dus over het afleggen van lokale verantwoordelijkheid en dat gaat over wel of niet maatwerk, zal ik maar zeggen. Over dat laatste punt heeft de voorzitter al aangegeven: daar wordt nog wat nader naar gekeken de komende weken. Maar als het gaat over het afleggen van lokale verantwoordelijkheid, zou je natuurlijk binnen de huidige constructie het tot een andere invulling van de gemeenschappelijke regeling kunnen komen door het bestuur anders in te richten, namelijk door de Drechttraad te vervangen door een bestuur dat bestaat uit wethouders, even als voorbeeld. Dat kan binnen de regeling zoals die er nu is. Dat betekent uiteraard aanpassing van de gemeenschappelijke regeling, maar dat is ook een mogelijkheid die je hebt. Je kunt ook teruggaan van delegatie naar mandaat. Dus dat is een andere, zal ik maar zeggen, wat meer praktische oplossing die je zou hebben binnen de bestaande regeling.

De voorzitter: Er is nog veel meer over te zeggen, want er zijn ook nog allerlei mix-varianten mogelijk, want er zitten natuurlijk verschillende taken, zoals we al zeiden, met zes dochters, zoals iemand dat zelfs nog noemde, in de gemeenschappelijke regeling die op zichzelf niet eens per se iets met elkaar te maken hebben. De afdeling ICT kan op een heel andere manier worden ingericht dan de sociale dienst, bijvoorbeeld, en dat is nu allemaal, door hetzelfde construct wordt dat beheerst. Ik kijk even rond of er nog andere vragen zijn in de richting van de secretaris? Zo niet, is er behoefte om hier nu verder met elkaar het gesprek over te voeren of heeft men behoefte om dit tot zich te nemen en er over na te denken? Bezinning, ja. Kan ik me voorstellen, hoor. De heer Van der Kruijff, gaat uw gang.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, ik ga me nu nog niet wagen tot een opvatting hierover. Daarvoor is het nog te summier. Als we naar de motie kijken, het is net ook al gezegd, het is natuurlijk wel echt gevraagd om te kijken naar cultuur en naar structuur en dus ook een heel aantal bolletjes opgeschreven wat we graag willen dat de nieuwe regeling in zich heeft, dat het risico vermindert dat Dordt op onwenselijke wijze in haar sociaal beleid wordt geraakt, dat de SDD niet verloren gaan, dat er meer ruimte komt voor politieke sturing en ga zo maar door. Gewoon even de vraag, als wij nu straks stukken gaan krijgen, krijgen we dan stukken waar A) op al die vragen wordt ingegaan bij alle varianten, oftewel, past dat bij een variant of past dat niet bij een variant? We hebben natuurlijk gevraagd om bij alle varianten, en overigens ook bij de huidige structuur, de voors en de tegens en de consequenties op een rijtje te zetten. Ik hoop dat we het allemaal gaan krijgen, maar ik check nu maar even of dat gebeurt, want anders wordt het teleurstellend richting 21 maart.

De voorzitter: Nee, dat ben ik met u eens. Als wij als college aan de raad vragen: komt u op 10 maart met een richtinggevende koers, dan willen we u natuurlijk ook zo goed mogelijk daarin faciliteren en zorgen dat u die richting ook kunt geven. De gemeentesecretaris zei net al: u krijgt stukken toegestuurd waarin deze modellen nader zijn uitgewerkt, waarin ook de voors en tegens worden benoemd en u krijgt ook een collegebesluit, inhoudende een raadsvoorstel, zoals u dat wel vaker krijgt, waarin het college in elk geval zal aangeven: dit lijkt ons een besluit wat u kunt nemen, maar buigt u zich daarover en daar zal ook aandacht worden besteed aan alle punten zoals die in de

motie verwerkt is. Dus u krijgt niet alleen maar munitie, u krijgt daar ook hetgeen bij wat u met munitie doet, zal ik maar zeggen. U kunt schieten.

De heer Van der Kruijff: Dan toch nog één aanvullende vraag: er staat ook nog een bullet namelijk in de motie waarin het college wordt verzocht om hierover met de gemeenteraad in gesprek te gaan, voor zelf positie te kiezen. Nu doet u vermoeden dat u in uw collegebesluit al positie gaat kiezen. Dus dat verdraagt zich dan niet helemaal met wat in de motie gevraagd is.

De voorzitter: Nee. Dat verhoudt zich dan weer tot wat ik eigenlijk aan u heb gevraagd net: kom nou niet met een in beton gegoten standpunt. Dat zullen we als college juist zeker ook niet doen, want wij vinden het belangrijk dat u als raad hier ook uiteindelijk de koers in bepaalt. Maar als wij helemaal niets voorleggen en het helemaal blanco bij u neerleggen, dan verwachten we dat het ook weer niet goed gaat komen in het traject wat we met de andere colleges doorlopen. Dus het ligt allemaal heel gevoelig en dat zou je overigens ook kunnen bestempelen als het gevolg van het feit dat we in dit construct zitten met elkaar. We zijn zo nauw aan elkaar verbonden dat het ook wel heel lastig is om er iets in te veranderen. Dat maakt het voor ons op eieren lopen, maar ik denk dat het goed is als we als college wel bij u komen met een voorstel, maar een voorstel waarmee u zich niet in een hoek gedreven voelt, laat ik het maar zo zeggen.

Mevrouw Kruger: Voorzitter?

De voorzitter: Dus niet een voorstel waar u alleen maar even ja of nee op kunt zeggen. Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, nee dat is, het gaat er natuurlijk niet zozeer om of we een blanco voorstel krijgen of in een beton gegoten, maar juist dat we deelgenoot worden gemaakt van de overwegingen die ook het college heeft genomen bij de verschillende onderdelen. Dat is, en dan kan je...

De voorzitter: Dat is exact de bedoeling. Dat is exact de bedoeling.

Mevrouw Kruger: Oké.

De voorzitter: Anderen? Mijnheer Wisker.

De heer Wisker: Er is een voorstel wat u ons gaat doen toekomen, is dat getoetst aan de zes andere gemeenten of is het puur het voorstel zoals het college van Dordrecht dit ziet?

De voorzitter: We hebben in de collegeconferentie met elkaar gesproken en ook gezorgd dat we in ieder geval de overige colleges in de positie brengen waar wij ook in zitten om daar met hun raad over te spreken en uiteindelijk ook een zelfde soort vragen te beantwoorden zoals wij die ook met elkaar gaan beantwoorden. Maar daar is niet in het voorstel van ons college, daar zit voornamelijk de Dordtse inbreng in. Natuurlijk hebben we ook goed geluisterd naar wat andere collega's hebben gezegd uit het gebied en als

wij denken dat iets tot grote problemen zou leiden, dan denk ik dat we dat niet verwerken in ons stuk. Tegelijkertijd moeten we als Dordrecht ook wel leiderschap tonen, de koers uitzetten en met elkaar toch een lijn trekken. Dus ook dat vraagt een balans. Maar het stuk wat we bij u voorleggen is in ieder geval een stuk waar het college achter kan staan en waarvan we verwachten dat de raad ook echt in positie wordt gebracht om er een goede richting in te bepalen.

De heer Van Verk: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ik moet het toch maar even kwijt, maar er bekruipt mij toch een wat onaangenaam gevoel. Het college komt met een voorstel waarin zij eigenlijk al toch wel een richting bepalen en ik vind dat toch wel, in ieder geval strijdig met de motie waarin wordt gevraagd om alternatieven, de voors en tegens, die zo mogelijk in dialoog met de Drechtsteden eromheen te zijn opgesteld en vooral nog geen positie te kiezen als college in deze discussie maar de raad daarin een keuze te laten. Als u zegt: wij komen met een afgewogen voorstel met alle voors en tegens en noem maar op, dan heb ik het gevoel dat er al wel degelijk positie wordt gekozen en dat er ook al in een richting wordt gedacht. Dat vind ik strijdig met de motie en vind ik ook geen recht doen aan de gedachte dat wij als raad hier een richting in zouden moeten kunnen kiezen.

De voorzitter: Die richting, ik bedoel, net zoals ik ontzettend veel waarde hecht aan de motie die hier door de raad is vastgesteld, hecht ik ook aan de richting die de raad gaat vaststellen op enig moment. Maar we zijn wel gewend in dit huis om u mee te nemen in trajecten, voors en tegens, modellen neer te leggen, alternatieven neer te leggen, maar ook met een voorstel te komen. Wat mij betreft is dat voorstel niet: we gaan dit doen, zegt u daar maar even ja of nee tegen. Nee, het voorstel zou je moeten kunnen opknippen in reikwijdtes en daar kunt u dan van zeggen: daar voelen we wat voor of niet. Als u zegt: wij willen een hele andere reikwijdte, dan is dat ook aan u. Dus die ruimte wil ik u absoluut niet ontzeggen en daarmee doen we, denk ik, ook recht aan de motie. Maar helemaal niets neerleggen in de raad dat is ook zo wat, dat zijn we eigenlijk niet gewend, dat doen we nooit.

De heer Van Verk: Wat we nooit doen kunnen we altijd een keer doen, dat is helemaal niet zo erg.

De voorzitter: Ja maar waar wilt u dan op besluiten?

De heer Van Verk: Wat ik u nu hoor zeggen: wij komen met een voorstel waarin verschillende reikwijdtes zitten, maar dat betekent wel dat de kern van het voorstel helder en duidelijk is. De richting is bepaald. We zien net een aantal modellen langs gaan waar je wel of niet blij van wordt. Eigenlijk zijn dat zo'n beetje de alternatieven die je hebt in dit verhaal en daarvan zou ik dan eigenlijk de voor- en nadelen op een rij gezet willen zien zodat je daarin een keuze kan maken.

De voorzitter: Die gaat u krijgen. Die gaat u zeker krijgen, de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Maar dat betekent dus dat we meerdere modellen krijgen, verschillende reikwijdtes, met verschillende voor- en nadelen, eigenlijk verschillende scenario's waaruit de raad uiteindelijk een keuze kan maken.

De voorzitter: Zo is het.

De heer Van Verk: Dan ben ik wat meer gerust.

De voorzitter: Zo is het precies. Ik hoop dat u gerustgesteld naar huis gaat. Dat is altijd mijn doel. Gaat uw gang, de heer Portier.

De heer Portier: Ik wilde alleen maar op de heer Van Verk reageren dat het toch volstrekt normaal is dat als je een bestuur hebt dat dat met voorstellen komt en als je het niet mee eens bent, dan kun je amendementen of alternatieve voorstellen indienen. De PvdA is altijd voorstander geweest van één grote Drechtstad. Als je dat vol wil houden, kunt u dat voorstel opnieuw weer indienen. Ik zie het probleem niet.

De voorzitter: Goed, we hebben, denk ik, voldoende woorden aan gewijd. Ik begrijp ook de zorg van de heer Van Verk, want de motie is duidelijk. De raad wil uiteindelijk gewoon een koers kunnen bepalen en daar willen we het als college de raad in faciliteren. Dat is eigenlijk de hoofddoelstelling van dit proces. Zag ik u nog, mijnheer Schalken, met een vinger? Nee, niet. Anderen nog? De heer Van der Kruijff, gaat uw...

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, nog even een feitelijke vraag: wanneer krijgen we die informatie? Want ook wij willen als fracties binnen de regio met onze zusterfracties in gesprek hierover.

De voorzitter: Ik laat hem even nog hierin souffleren, maar het overzicht van alle modellen met voor- en nadelen, dus de uitgewerkte modellen, krijgt u deze week. Het voorstel wat we doen aan de raad dat krijgt u, zoals gebruikelijk, na een collegevergadering en dat is de eerste collegevergadering na de voorjaarsvakantie, 3 maart uit mijn hoofd, zodat u dat een week voor de raadsvergadering hebt. Er zit best wel wat druk op het proces, dat geldt zowel voor nu maar dat geldt eigenlijk voor het hele proces en tegelijkertijd zie je dat het al met al ook alweer bijna 2,5 jaar duurt willen we de regio up to date te maken. Dat vinden we alles bij elkaar ook wel weer erg lang. Ik denk dat het ook nog wel belangrijk is om dat even mee te geven. Ik heb vorige week nog een gesprek gevoerd met de 14 leden van de ondernemingsraad van de gemeenschappelijke regeling Drechtsteden samen met de directeur, Carlo Post. Ik heb daar veel bijval gekregen voor het proces wat we nu doorlopen en men geeft ook aan dat het broodnodig is omdat de organisatie echt toe is aan rust en duidelijkheid en aan het uitbannen van politiek bestuurlijk gedoe, zoals dat wordt omschreven, want politiek bestuurlijk gedoe sijpelt altijd door in de organisatie en dat is ook niet goed voor de effectiviteit van zo'n organisatie. Daar moeten we met elkaar bij stil staan en daar moeten we bij elkaar goed tussen de oren knopen. De onduidelijkheid waarin de gemeenschappelijke regeling Drechtsteden eigenlijk al tweeënhalf jaar leeft, daar willen we eigenlijk toch zo snel mogelijk een einde aan maken, want zoals we al constateren, bijvoorbeeld in de sociale dienst, die staat gewoon landelijk bekend als heel erg goed en

we willen graag de goede mensen die daar werken ook kunnen behouden zodat we uiteindelijk de inwoners van ons gebied zo goed mogelijk kunnen bedienen. Dus het vraagt ook wel voortvarendheid en daarmee ook toch wel soms wat tijdsdruk in colleges en misschien ook wel met de raad. We proberen u zo goed mogelijk te faciliteren en u in ieder geval de tijd te geven om die afwegingen te maken. Ik kijk nog even rond of er nog vragen zijn.

De heer Van Verk: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: U geeft aan dat, op 3 maart neemt het college een besluit. Dan is in de praktijk 5 of 6 maart eer dat dat bij de raad is en dat betekent dus dat wij niet of nauwelijks de gelegenheid zullen hebben om onze collega's in de regio, ik neem aan dat u die bedoelde, mijnheer Van der Kruijff, om die nog te kunnen raadplegen.

De heer Van der Kruijff: Ja, die bedoel ik, maar ik bedoelde ook wij als Dordtse fracties onderling.

De heer Van Verk: Ja, als we dat beide willen doen, dan wordt het allemaal wel heel erg krap.

De voorzitter: Even mijnheer Van Verk, ik kijk even naar links, als ik u even mag onderbreken. We nemen op 3 maart als college een besluit. Dat is overigens niet, nogmaals, een in beton gegoten besluit. Dat is een richting. Die richting die zullen we dezelfde dag met de raadsfracties delen zodat u daar een week mee kunt doen wat u wilt en het besluit wat u op 10 maart neemt is de inzet van Dordrecht in het proces wat we doorlopen met de andere colleges. Het is dus nog niet een besluit van: zo gaat het worden. We hopen dat dan natuurlijk, dat het zo gaat worden, omdat dat de Dordtse inzet is. Dus het is echt een tussenstap in het komen tot een eindmodel, zal ik maar zeggen, en dat eindmodel dat wordt ergens pas kort voor, ik verwacht eigenlijk kort na de zomer met elkaar vastgesteld.

De heer Van Verk: Ik vind al die geruststellende woorden vind ik prachtig, maar ik heb u ook aan het begin van het verhaal horen zeggen dat het model van Dordrecht toch eigenlijk wel leidinggevend moet zijn in het geheel, dus de richting die we bepalen is nogal belangrijk en de behoeften die we daarbij hebben om overleg te voeren met elkaar en met eventueel onze collega's in de regio, die voel ik in ieder geval wel. Dus blijf ik het een zeer krappe tijdslijm vinden. Maar goed, we zullen daar wellicht wel uitkomen. Ik begrijp overigens dat het personeel van het politiek bestuurlijk gedoe wil af zijn, alleen zou ik het vooral het bestuurlijk gedoe willen noemen, want de politiek in deze regio die heeft niet zoveel gedoe.

De voorzitter: Laten we die discussie niet aangaan. Ik constateer in ieder geval dat de onderwerpen die wat gedepolitiseerd zijn, zonder daar naar schuldigen te kijken, dat die op dit moment behoorlijk goed lopen. De heer Merx. In elk geval regionaal gedepolitiseerd, laat ik het maar zo zeggen. De heer Merx.

De heer Merx: Dank u wel, voorzitter. Even in reactie op wat de heer ook Van Verk zegt: we krijgen deze week de modellen met alle voors en tegens. Voor ons is dat, denk ik, genoeg om dat met elkaar en met onze fracties te delen en in aanvulling op wat u zojuist zei, ik bedoel, dat de raad een besluit neemt, dat gaat ook gebeuren en zich niet al te veel laten leiden door het collegebesluit. Dus misschien is het alleen maar een voordeel dat dat nog ver weg blijft. Dat wou ik even zeggen.

De voorzitter: Anderen nog? Wat goed is om te vermelden, dat is terecht dat ik dat ook nog even van de secretaris ingefluisterd krijg: 2 april is dus de eerstvolgende collegeconferentie, op 26 juni is dan de derde en naar verwachting laatste, maar je weet het natuurlijk nooit zeker in dit verband. In de tussentijd zullen we ook de raad weer meenemen, dus als na 2 april weer meer duidelijkheid is en weer een gesprek heeft plaatsgevonden, zullen we op een zelfde manier de raad daar weer in meenemen. Ik denk dat het goed is om nog even te vermelden. Ik kijk rond of er nog vragen zijn blijven liggen voor nu. Zo niet, dan wil ik u allen hartelijk danken voor uw komst en betrokkenheid en dan gaan we over iets meer dan een kwartier met de commissievergaderingen beginnen. Ik sluit de vergadering.